

תת"ע (עכו) 2026-12-23 - מדינת ישראל נ' מג'די חוטבא

תת"ע (עכו) 23-12-2026 - מדינת ישראל נ' מג'די חוטבأسلום עכו

תת"ע (יכר) 23-12-2026

מדינת ישראל

73

מגדי חוטבא

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לטעבורה בעכו

[18.09.2024]

כבוד השופט יונת הברפלד-אברהם

החלמה

לפני בקשת המבוקש לbijוט ועיכוב ביצוע פסק הדין שנית בהיעדר המבוקש ביום 1.5.24 (להלן: "פסק הדין").
עובדות בתמצית ועיקרי טענות הצדדים:

1. במסגרת פסק הדין, שניתן ביום 1.5.24, הורשע המבוקש בעבירה של עקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף, בניגוד לתקנה 47 (ה) لتיקנות התעבורות ונגזרו עליו קנס בסך 1,500 ל"נ, פסילה מלקלבל או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך שוטפויות. ואישו בו מדריך בטווילת מצולמת

2. רום 24.5 ביחס המרבי אט רכשתו לריבוע פסקה הדע

3. טענת המבוקש, לא נמסרה לו הודעה או הזמנה לדין למועד הדיון מאחר שהזימון נשלח לכתובת שגויה ולא לכתובתו העדכנית בדירה חנה (צורף אישור המועצה המקומית דיר חנה מיום 27.5.24 המעיד כי המבוקש גר בדירה חנה החל משנת 2020 (עתומד 8 לbehsha).

4. בנוסף לטענה של המבוקש בטענה כי לא נג ררכוב בעט ביצוע העבריה ולא ביצע את העבריה המיוחסת לו. לטענתו הנהגת שביבעה את העבריה הינה הגב נרימן צאבר (להלן: "העדה"), אשר מודה בכך ומבקשת הסבת הדוח על שמה במסגרת תצהיר שצורף לבקשתה (עמוד 5 לבקשתה). המבוקש טען כי לא ניתן לו יומו בבית המשפט, וכן גמינהה ממנה בצדיקות לבשלות אמר גוטנשטיילפונגד לערמונד במשפטו.

5. משלא הגבהה המשיבה לבקשתה, נקבע דין במעמד הצדדים ליום 15.9.24, אליו התויצבה העדה שהודתה בовичע
בעירוביה מיום 23.6.23.

6. לאחר שנחקרו העדה והמבקש, סיכמו הצדדים טענותיהם בעלפה.
 7. בilig במאבוקט צו נעל בנסיבות בהן הוא הגיע למסלול צבאי בדואו נקבעו על ידי מוסדות גורם. לטענו בנסיבות של גורם

7. ב' כ-המגב'שנות וחוץ על הטענות בבד'ו/שה /ביטוי פס/ הוויה הפונה /עו/חוון והצווים בפni, /ענין נהיינון של העו/ו
ברכב בעת ביצוע העבירה. עוד הדגיש כי כתובתו של המבקש היא, כאמור, בד"ר חנא.
8. ב'כ המשיבה הפונה לכך כי מעדויות המבקש והעדה לא ניתן ללמידה כי היא זו שנגה בעת ביצוע העבירה והפונה
לקיימות בעדשות עדות אלו.

9. לאחר שעניינו בבקשתו, שמעתי את עדויות המבחן ומי שטען כי נגעה ברכב וכן את טיעוני הצדדים, מצאתי כי יש מחלוקת לגבי מה שקרה ברכב.

10. בהתאם לסעיף 13(ח) לחסד^פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקנים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאירוע או גרימת עייפות דין כתוצאה מהוורתה פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 01/9142, איטליה נ' מ", נ(6) 793; רע"פ 13/7709, סאסי נ' מ", ניתן ביום 28.11.2013).

11. לפי תקנה 44א לתקס"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, מקרים "חזקת מסירה" וראויים אותו כמו שהגיע למענו תוך 15 ימים מיום שנשלח; קרי משחוכיחה המשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאין תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בولנדי נ' מ"י, [גבו] מיום 21.5.17, עפ"ת (ח') 67571-03-18, אפטשיין נ' מ"י, [גבו] מיום 25.4.18, בעפ" 106/15 עוז' קרייב נ' מ"י, [גבו] מיום 16.5.2019 [גבו]). עפ"ת 62391-02-19 סטיין נ' מ"י מיום 20.1.15.

12. עיון באישור המסירה המצורף לכתב האישום מעלה כי היזיון לדין נשלח לכתובתו של המבוקש בעבראה ונמסר לידי מיפה כח של הנמען הרשום ביום 10.10.23, אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו.

13. המבקש לא התייחס לאישור המשירה הקיימ בתיק ולזהות מיופה הכח אשר חתום על אישור המשירה ולא הוכיח לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. אישור המועצה, אשר פירט כי לבקשת כתובות מגורים בישוב דיר חנה אינו מלמד על העדר כתובות מגורים נוספת בערבה ולא מן הנמנע כי במקרה לכך שהוא מתגורר בDIR חנה, יש לו גם תיבת דואר, אליה נשלח דבר הדואר. המבקש התעלם מחלוקת מטיב הדואר אליה נשלח הזימון ואף התעלם מזיהות מי שקיבל את הדוא"ח. משלא עלתה טענה כי תיבת הדואר אינה בבעלותו וכי מי שקיבל את דבר הדואר אינו מיופה כח מטעמו, חזקת המשירה לא נסתרה. בנסיבות אלה, המבקש לא הפריך את חזקת המשירה ולא עמד בנטול הוכחה הנדרש בכך לשכנע כי לא קיבל את הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומשכך, לא מצאת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

גראימת עיוות דין

14. ניתן לבטל פסק דין הנitin בהיעדרו של הנאשם גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובבלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (בע"פ 6165/17 סעדה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (24.4.2018)). ככלל, ביטול פסק דין שנitin בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כדי משקל העשיים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (בע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל [公报] (6.9.2017); בע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); בע"פ 1911/18 עדין גיש נגד מדינת ישראל [公报] מיום 27.5.2018).

טענת המבקש כי אחר נהג ברכב

15. בבקשת לביטול פסק הדין, טען המבקש בתצהיריו כי מי שנגה ברכב היא "חברה שלי", הגב' נריםן. נריםן הצהירה בתצהיריה כי הרכב אכן רשום על שמו של המבקש, אולם הוא בשימושה. מתחילה ניתן ללמידה באופן ברור כי לטענתה היא עושה שימוש ברכב ולא מדובר בשימוש רגעי, אז צולמה מבצעת את העבירה.

16. בעדויות הצדדים בפני, התגלתה תמונה אחרת למקרה.

17. תחילת נשמעה בפני עדותה של הגב' נריםן צابر. הגב' נריםן העידה כי היא עובדת אצל המבקש והוא נתן לה לנוהג ברכב. במהלך עדותה התבarer כי היא עבדת אצל המבקש רק בחצי שנה האחרונות וכי קודם לכן הכירה אותו מכך מבלתי שהיא ביניהם אינטראקציה. כאשר נשאלה, לפיכך, אם לא הייתה ביניהם אינטראקציה קודם לתחילת העבודה אצל המבקש, כיצד ניתן לה את הרכב השיבה "אני עבדת אצלו, למה שלא ניתן לי את האוטו?" (עמוד 5 שורה 16).

18. אם כך, כבר בשלב זהה ועוד קודם לעדות המבוקש, העודה סתרה את עצמה מספר פעמים בעדותה וגם את תצהירה. הרכב אינו בשימושה, כפי שטענה בתצהיר, וגם היא לא קיבלה אותן כאשר עבדה אצלן היהות והחלה לעבודת אצלן לאחר תחילת המלחמה, לדבריה, בעוד שהעודה בוצעה ביום 4.6.23.
19. גרסת המבוקש עצמה גם היא הייתה מלאה סתיות, מותאמת וمتפתחת בהתאם לנשאל ומונוגדת לעדותה של העודה מטעמו והתצהירים שצורפו. המבוקש לא ידע לציין בבירור מה הקשר שלו עם העודה, מתי החלה את עבודתה אצלן ולאמתה עובדה זו. לטענותה החלה עובדה אצלן לפני "שנה ומשהו" (עמוד 6 שורה 1) אך לא ידע להמציא תלויש כשר לאיומות דבריו (עמוד 6 שורה 10-13). לאחר מכן שינה גרסתו כשעומת ע"י "biham" שעם העובה שהעודה אמרה שהיא לא עבדה אותו במועד ביצוע העבירה, ועננה כי "ואני עונה שהוא לא היה עובדת שלהם שלם. היא הייתה בא לעבודה לי, הינו ידידים." (עמוד 6 שורה 29). יזכיר כי העודה העודה כי לא הייתה איטראקטיבית בין המבוקש לבין תחילת עבודתה והיא בטח לא צינה כי היו ידידים, מלבד היכרות במטרת היותם תושבים באותו יישוב. לנאמש ניתנה האפשרות, גם במהלך הדיון, להמציא תלויש כשר של העודה, על מנת ללמוד כי אכן היא עבדה אצלן, אולם הוא בחר שלא לנצל הדגימות זו.
20. הנאשם לא ידע להסביר מדוע בחר להעביר את רכבו הפרטיו לשימוש העודה לצורכי סיורים עוד מהלילה (עמוד 5 שורה 28) ושינה גרסותיו. תחילתה גרס כי העביר אותו מהסיבה שהיא עוסקת יותר מדי בעבודה (עמוד 5 שורה 26), לאחר מכן גרס כי לא זכר מודיע נtan לה את הרכב (עמוד 6 שורה 30) ובהמשך שוב שינה גרסתו, וטען "אני חשב שליחתי אותה לתרשicha להביא לי ניירות" (עמוד 6 שורה 32).
21. משמעית עדויות המבוקש ונרימאן, לא השכנעת, בלשון המעטה, כי נרימאן היא זו שנגה ברכב. מעדותם לא ניתן ללמוד מהי הגנסה הנכונה בגינה ניתן להסיק כי הרכב היה ברשותה של נרימאן במועד ביצוע העבירה. הנטול המוטל על המבוקש להוכיח כי הוא לא נגה ברכב, לא הורם, ומסקן דין טענו להידחות.
22. בנוסף לכך כי העדים עצמם סתרו זה את עדותם של השניים, את עדותם הם ואת האמור בתצהיריהם, לא סייעה להוכחת אמינותם גם התערבותו התכוופה של הסגנור עדויות הצדדים, במהלך העדות. הסגנור גם בחר לטען בסיכון טענות עובדיות, שלא עלו עדויות, על מנת לתקן את עדות העדים מטעמו. מובן כי אין מקום לכך ולא מתקיים של סגנור להעיד, לא בזמן עדות עד אחר ולא לאחר מכן, גם אם עדותם של אותו עד אינה מתישבת עם טענותיו (ראו דוגמא לمثال בעמוד 7 לפירוטוקול שורות 8-10)
23. המבוקש לא הפריך את חזקתו המסתירה ולא הוכיח כי הוא לא נגה ברכב, אך שאל למשה סיבה לביטולו של פסק הדין. יודגש כי מעין בתמונות שצורפו עולה באופן חד משמעי כי בוצעה עבירה ברכב, וכי הרכב בו בוצעה העבירה נמצא כולה בנVICI ה��, כאשר מימינו קו לבן רצוף וכי ממולו מגעים רכבים. מדובר בעבירה מסוכנת ומסכנת, אך שגם העונש שנגזר על המבוקש הינו סביר ואינו חריג ממתחם הענישה.
10. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחתת. אני מחייבת את המבוקש בהוצאות בגין דחיתת הבקשה בסך של 500 ₪. סכום זה יועבר מתחם הערבון שהופקד בתיק. היתרתו תוחזר למבוקש בכפוף לכל דין.
11. בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיקוב ביצוע פסק הדין מבוטלת. הקנס ישולם תוך 30 יום. רישויון של המבוקש יופקד עד ליום 1.10.24 בשעה 10.00.
12. המזיכרות תעביר עותק החלטה זו לצדים.
- ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.